

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3618/2566

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ บริษัท ช. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 8, ป.อ. มาตรา 83, ป.วิ.อ. มาตรา 188, พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 37,

พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 36, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 41

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีความผิดตาม พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 8 (3), 37 ประกอบ ป.อ. มาตรา 83 โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2561 คำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงมีผลบังคับนับตั้งแต่วันดังกล่าวตาม ป.วิ.อ. มาตรา 188 แต่คำพิพากษาศาลชั้นต้นมิได้กำหนดโทษปรับในกรณีผู้กระทำความผิดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 37 จึงเป็นคำพิพากษาที่ยังไม่ครบถ้วน การที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นเป็นว่า หากจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลให้ปรับจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 วันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ ก็เพื่อให้คำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งมีผลบังคับแล้วมีเงื่อนไขในการบังคับโทษครบถ้วนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 จึงต้องชำระค่าปรับนับแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2561 จนถึงวันที่ 2 มีนาคม 2563 อันเป็นวันที่จำเลยที่ 1 จดทะเบียนเลิกบริษัท

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 มีความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 8 (3), 37 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 5 และที่ 6 มีความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 36 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 สำหรับจำเลยที่ 1 ปรับกระทงละ 100,000 บาท รวม 2 กระทง ส่วนจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 จำคุกกระทงละ 1 ปี และปรับกระทงละ 100,000 บาท รวมจำคุกและปรับคนละ 2 กระทง เป็นปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 200,000 บาท ส่วนจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 จำคุกคนละ 2 ปี และปรับคนละ 200,000 บาท ส่วนจำเลยที่ 5 ปรับ 40,000 บาท จำเลยที่ 6 จำคุก 1 ปี และปรับ 40,000 บาท จำเลยทั้งหกให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 100,000 บาท ส่วนจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 จำคุกคนละ 1 ปี และปรับคนละ 100,000 บาท ส่วนจำเลยที่ 5 ปรับ 20,000 บาท จำเลยที่ 6 คงจำคุก 6 เดือน และปรับ 20,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 และที่ 6 เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนดคนละ 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยที่ 1 และที่ 5 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 ส่วนจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 และที่ 6 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ให้จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 เลิกประกอบธุรกิจหรือ เลิกกิจการและให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเลิกการถือหุ้นหรือการเป็นหุ้นส่วนของจำเลยที่ 1 ข้อหาอื่น นอกจากนี้ให้ยก โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาให้คู่ความฟังเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2561 โจทก์ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 มีความผิดตามพระราชบัญญัติการ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 36 และมาตรา 41 ด้วย ส่วนจำเลยที่ 5 และที่ 6 มีความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 41 อีกบทหนึ่ง ให้ลงโทษปรับจำเลยที่ 5 และที่ 6 คนละ 100,000 บาท จำเลยที่ 5 และที่ 6 ให้การ รับสารภาพ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่ง คงปรับจำเลยที่ 5 และที่ 6 คนละ 50,000 บาท เมื่อรวมโทษ ของจำเลยที่ 6 กับโทษตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วเป็นจำคุกจำเลยที่ 6 มีกำหนด 6 เดือน และปรับ 50,000 บาท หากจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลให้ปรับจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 วันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2563 แล้วมีคำสั่งว่า หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าปรับตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีของศาล ดำเนินการบังคับคดี ออกหมายจับจำเลยที่ 3 และที่ 4 เพื่อบังคับโทษตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ภายในอายุความ จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ยื่นคำร้องว่า จำเลยที่ 1 จดทะเบียนเลิกบริษัทเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2563 และจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2563 แล้ว ขอให้เพิก ถอนคำสั่งตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นฉบับลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2563 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คำพิพากษาศาลอุทธรณ์มีผลบังคับตั้งแต่วันที่จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ผ่า ฝืนกฎหมายจนถึงวันที่ 13 พฤษภาคม 2563 อันเป็นวันเสร็จการชำระบัญชี ไม่มีเหตุเพิกถอนคำสั่ง ให้ยกคำร้อง จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งส่งสำนวนคืนศาลชั้นต้นให้ไต่สวน พยานจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 เกี่ยวกับการเลิกกิจการและการเลิกถือหุ้นของบุคคลสัญชาติไทย โดยให้โอกาสโจทก์คัดค้าน กับให้เพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นที่ให้ออกหมายจับจำเลยที่ 3 และที่ 4 มา บังคับโทษตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ งดออกหมายจับจำเลยที่ 3 และที่ 4 ไว้ก่อน ศาลชั้นต้น ไต่สวนแล้ว จึงส่งสำนวนคืนศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ร่วมกัน ชำระค่าปรับวันละ 10,000 บาท ตั้งแต่วันที่ 29 ธันวาคม 2561 ถึงวันที่ 2 มีนาคม 2563 หากไม่ ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คงมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ต้องชำระค่าปรับหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า คดีเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วว่า จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีความผิด ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 8 (3), 37 ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2561 คำพิพากษาศาลชั้นต้นจึงมีผลบังคับนับตั้งแต่วันที่ดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 188 แต่มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 8 ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และ ให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจ หรือเลิกกิจการ หรือสั่งเลิกการเป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วน แล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่น บาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ ดังนี้ คำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งมิได้กำหนดโทษปรับในกรณีผู้ กระทำความผิดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล จึงเป็นคำพิพากษาที่ยังไม่ครบถ้วน การที่

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นเป็นว่า หากจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลให้ปรับจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 วันละ 10,000 บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ ก็เพื่อให้คำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งมีผลบังคับแล้วมีเงื่อนไขในการบังคับโทษครบถ้วนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 จึงต้องชำระค่าปรับนับแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2561 จนถึงวันที่ 2 มีนาคม 2563 อันเป็นวันที่จำเลยที่ 1 จดทะเบียนเลิกบริษัท ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ชำระค่าปรับนับแต่วันที่ 29 ธันวาคม 2561 อันเป็นเวลาหลังจากคำพิพากษาศาลชั้นต้นมีผลบังคับแล้ว โดยจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลชั้นต้น แต่เมื่อโจทก์ไม่ฎีกา กรณีจึงต้องบังคับตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ฎีกาของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ธนิต รัตนะผล · วิฑูร คลองมีคุณ · สมชาย อุดมศรีสำราญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3618/2566>